

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118390175
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6118390175.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobcu FARMAKOV, spol. s r.o., Hollého 3, 080 01 Prešov, IČO: 36 493 864, právne zastúpeného JUDr. PhDr. Martinom Onderkom, advokátom, Kpt. Nálepku 5, 080 01 Prešov, proti žalovanému Iveta Ľos - Božiková, Bardejovská 55/43, 089 01 Svidník, IČO: 35 247 177, právne zastúpeného JUDr. Dušanom Maruščákom, advokátom, Námestie SNP 538/1, 091 01 Stropkov, o zaplatenie sumy 3.332,36 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 3.9.2021 č.k. 5C 14/2019-276, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.332,36 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.001,48 eur odo dňa 3.3.2018 do zaplatenia, zo sumy 720 eur odo dňa 15.5.2018 do zaplatenia, zo sumy 720 eur odo dňa 15.7.2018 do zaplatenia, zo sumy 480 eur odo dňa 15.9.2018 do zaplatenia, zo sumy 410,88 eura odo dňa 10.10.2018 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu.“

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 9.5.2019 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 3.332,36 eur s prísl.

3. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 30.12.2016 uzatvoril so žalovaným zmluvu o podnájme nebytových priestorov. Dňa 15.5.2018 žalobca vypovedal žalovanému zmluvu o podnájme nebytových priestorov k 31.8.2018. S poukazom na predmetnú zmluvu, existujúci právny a skutkový stav je nesporné, že k dnešnému dňu eviduje žalobca neuhradené pohľadávky v celkovej výške 3.332,36 eur, pozostávajúcu z: faktúry č. XXXXXX zo dňa 16.2.2018 splatnú dňa 2.3.2018 vo výške 1.001,48 eur, faktúry č. XXXXXX zo dňa 31.3.2018 splatnú dňa 14.4.2018 vo výške 1.320 eur, dobropis Y vo výške 600 eur, t.j. celkovo k úhrade 720 eur, faktúry č. XXXXXX zo dňa 14.7.2018 splatnú dňa 30.6.2018 vo výške 720 eur, faktúry č. XXXXXX zo dňa 14.9.2018 splatnú dňa 31.8.2018 vo výške 480 eur, faktúry č. XXXXXX zo dňa 25.9.2018 splatnú dňa 9.10.2018 vo výške 410,88 eura. K úhrade predmetných faktúr v celkovej výške 3.332,36 eur k dnešnému dňu nedošlo, a to aj napriek niekoľkonásobným urgenciám. Úhrnom doposiaľ zo strany žalovaného nebola žalobcovi uhradená pohľadávka vo výške 3.332,36 eur, ako aj úroky z omeškania.

4. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že žalobcom uplatnený nárok, vyplývajúci zo zmluvy o podnájme nebytových priestorov zo dňa 30.12.2016 neuznáva v celom rozsahu z dôvodu, že táto zmluva je v zmysle ustanovenia § 39 Obč. zák. v spojení s § 6 ods. 1 zák. č. 116/1990 Zb. neplatná. Podľa čl. III. zmluvy o podnájme nebytových priestorov zo dňa 30.12.2016 bola podnájomná zmluva uzatvorená na dobu neurčitú od 1.1.2017, čo spôsobuje neplatnosť celej podnájomnej zmluvy a vylučuje aj právo žalobcu domáhať sa nájomného a úhrady nákladov za údajne poskytnuté služby, ktoré tvoria predmet tohto súdneho sporu.

5. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a právnom posúdení veci podľa § 6 ods. 1 zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme bytových priestorov, § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 39 Občianskeho zákonníka, § 151 ods. 1, 2 a § 215 ods. 1 Civilného sporového poriadku, poukazom na článok III., IV. Zmluvy o podnájme nebytových priestorov zo dňa 30.12.2016 a článku II. a III. Zmluvy o nájme nebytových priestorov zo dňa 29.12.2016 dospel k záveru, že prenajímateľ prenajímal nájomcovi (žalobcovi) predmetné nebytové priestory práve za účelom ich ďalšieho prenechania do podnájmu tretím osobám a dojednaná doba nájmu bola na dobu neurčitú.

6. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že súd považoval zmluvu o nájme a následnú zmluvu o podnájme nebytových priestorov za platnú, pretože spĺňajú všetky podstatné náležitosti. Je potrebné poukázať na zásady zmluvnej voľnosti, poctivého obchodného styku a pacta sunt servanda. Takéto konanie účastníkov zmluvy je podľa názoru súdu aj v súlade s dobrými mravmi.

7. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca dňa 30.12.2016 uzatvoril so žalovaným zmluvu o podnájme nebytových priestorov. Dňa 15.5.2018 žalobca vypovedal žalovanému zmluvu o podnájme nebytových priestorov k 31.8.2018. Žalovaný neuhradil žalobcovi pohľadávky v celkovej výške 3.332,36 eur, pozostávajúce z: faktúry č. XXXXXX zo dňa 16.2.2018 splatnej dňa 2.3.2018 vo výške 1.001,48 eur, faktúry č. XXXXXX zo dňa 31.3.2018 splatnej dňa 14.4.2018 vo výške 1.320 eur, dobropis Y vo výške 600 eur, t.j. celkovo k úhrade 720 eur, faktúry č. XXXXXX zo dňa 14.7.2018 splatnej dňa 30.6.2018 vo výške 720 eur, faktúry č. XXXXXX zo dňa 14.9.2018 splatnej dňa 31.8.2018 vo výške 480 eur, faktúry č. XXXXXX zo dňa 25.9.2018 splatnej dňa 9.10.2018 vo výške 410,88 eura. K úhrade predmetných faktúr v celkovej výške 3.332,36 eur doposiaľ nedošlo, a to aj napriek niekoľkonásobným urgenciám. Žalovaná predmetné priestory užívala, čo doposiaľ nespochybnila a táto skutočnosť je nesporná. Z uvedených dôvodov, súd čo sa týka istiny, žalobe vyhovel.

8. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

9. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10. Žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie ceny podnájmu vyššie uvedenými faktúrami. V danom prípade treba vychádzať zo splatností uvádzaných vo faktúrach. Ak v tento deň táto cena nebola zaplatená, nasledujúcim dňom sa žalovaný dostal do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku. Z uvedených dôvodov súd, čo sa týka príslušenstva pohľadávky, žalobe vyhovel.

11. Žalovaný v podanom odvolaní navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietla.

12. Odvolateľ v podanom odvolaní ďalej poukázal na znenie ust. § 6 ods. 1 zákona č. 116/1990 Zb. a vyslovil názor, že zákon jednoznačne vylučuje, aby bola zmluva o podnájme uzatvorená na dobu neurčitú a pokiaľ teda zákon kogentne pripúšťa možnosť nájomcu prenechať nebytový priestor alebo jeho časť do podnájmu len na určitý čas, nemôže tento časový rámec prekračovať ani zásada zmluvnej voľnosti a zásada pacta sunt servanda, na ktoré súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia poukazuje. Z kogentného ustanovenia právneho predpisu (zákon č. 116/1990 Zb.) vyplýva, že zmluva o podnájme môže byť uzatvorená výhradne na dobu určitú a pokiaľ tomu tak nie je, tak je zmluva o

podnájme nebytových priestorov neplatná pre rozpor so zákonom (§ 6 ods. 1 zákona č. 116/1990 Zb.) a teda s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ktorý je považovaný za právny úkon zákonom nedovolený. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona a pôsobí od začiatku, a to voči každému. Právne úkony, ktoré sú absolútne neplatné, nemajú za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a lebo povinností.

13. Podľa názoru žalovaného je preto potrebné vychádzať tak z citovaného ustanovenia zákona č. 116/1990 Zb., ako aj z právneho názoru obsiahnutého v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8MCdo 4/2014 zo dňa 14.10.2015, že zmluva o podnájme uzatvorená na dobu neurčitú je neplatná pre jej rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 6 ods. 1 zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov, nakoľko podnájomný vzťah bol dohodnutý na dobu neurčitú a v zmluve o podnájme ani nebolo dohodnuté, aby trvanie podnájomného vzťahu bolo dojednané odkazom na trvanie nájomného vzťahu, vyplývajúceho zo zmluvy o nájme nebytových priestorov (je možné, že v skutočnosti zo zmluvy o nájme nehnuteľnosti).

14. Plnením z absolútne neplatného právneho úkonu vzniká bezdôvodné obohatenie, ktoré sa musí vydať tomu, na úkor koho bolo získané (§ 451 Občianskeho zákonníka). Podľa ust. § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

15. Odvolateľ uplatňuje odvolací dôvod aj podľa § 365 ods. 1 písm. b) a d) C.s.p., keďže v priebehu konania žaloba jednoznačne trval na tom, že zmluva o podnájme bytových priestorov zo dňa 30.12.2016 je zmluvou platnou, pričom súd musel rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom a priznať nárok z iného skutkového základu, než ako bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu, napr. vo vzťahu k prípadnému bezdôvodnému obohateniu by mohol iba vtedy, ak by bol náležite zistený skutkový stav o rozsahu, prípadne bezdôvodného obohatenia, za ktoré nie je rozhodne možné považovať sumu nájomného a iného položiek, ktoré boli obsahom faktúr žalobcu. V tomto smere však súd prvého stupňa nevykonal žiadne dokazovanie a ani žalovanej neumožnil oboznámiť sa s listinnými dôkazmi, ktoré boli žalobcom predložené až tesne pred súdnym pojednávaním dňa 3.9.2021 a s ktorými sa žalovaná ani nemala možnosť oboznámiť.

16. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

17. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

18. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

19. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné poukázať na nasledovné.

20. Odvolací súd poukazuje na právne závery vyjadrené v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6MCdo 21/2011 zo dňa 30.1.2013, ktoré je potrebné využiť v celom rozsahu aj v tejto prejednáwanej veci.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky v citovanom rozhodnutí uviedol, že podľa § 6 ods. 1 zákona č. 116/1990 Zb. nájomca je oprávnený prenechať nebytový priestor alebo jeho časť na určitý čas do podnájmu len so súhlasom prenajímateľa.

22. Podľa názoru dovolacieho súdu zmluva o podnájme nebytových priestorov uzavretá na dobu neurčitú nie je neplatná pre rozpor s citovaným ustanovením § 6 ods. 1 zákona č. 116/1990 Zb. K tomuto záveru možno dospieť správnou interpretáciou tejto právnej normy, pri ktorej nestačí vychádzať len s jej gramatického znenia, ale je potrebné prihliadnuť aj na ostatné ustanovenia zákona č. 116/1990 Zb. v ich

vzájomnej súvislosti (systematický výklad), a tiež na účel sledovaný touto právnou úpravou a povahu samotného podnájomného vzťahu.

23. Ustanovenie § 6 ods. 1 zákona č. 116/1990 Zb. sa týka obsahu právneho vzťahu nájmu medzi prenajímateľom a nájomcom tým, že upravuje dispozičné oprávnenie nájomcu prenechať predmet nájmu alebo jeho časť do podnájmu. Pokiaľ toto oprávnenie limituje podmienkami (na určitý čas a len so súhlasom prenajímateľa), nedodržanie týchto podmienok je porušením právneho vzťahu nájmu alebo jeho časť do podnájmu. Pokiaľ toto oprávnenie limituje podmienkami (na určitý čas a len so súhlasom prenajímateľa), nedodržanie týchto podmienok je porušením právneho vzťahu nájmu zakladajúcim či už zmluvnú alebo mimozmluvnú zodpovednosť nájomcu, prejavujúcu sa napr. v možnosti prenajímateľa dať nájomcovi výpoveď z nájmu (§ 9 ods. 2 písm. g/ a § 10 zákona č. 116/1990 Zb.), alebo vo vzniku nároku prenajímateľa na náhradu škody voči nájomcovi. S ich nedodržaním však zákon výslovne nespája absolútnu neplatnosť podnájomného vzťahu, a teda nepriaznivé následky aj vo vzťahu k tretej osobe - podnájmovcovi. V súvislosti so zmluvou o nájme nebytových priestorov zákon č. 116/1990 Zb. v § 3 ods. 3 stanovil náležitosti, ktoré táto zmluva musí obsahovať, pričom s nedostatkom týchto náležitostí výslovne spojil neplatnosť nájmovej zmluvy (§ 3 ods. 4 tohto predpisu). Pokiaľ však ide o zmluvu o podnájme, pre túto neurčil žiadne náležitosti (§ 6 ods. 1 zákona č. 116/1990 Zb. ako už bolo uvedené neurčuje náležitosti zmluvy o podnájme, ale upravuje dispozičné oprávnenie nájomcu), a teda ani náležitosti, že musí byť uzavretá na dobu určitú s výslovným následkom jej neplatnosti, ak by tomu tak nebolo. Preto rešpektujúc zmluvnú slobodu účastníkov podnájomného vzťahu uzavretie zmluvy o podnájme nebytových priestorov na dobu neurčitú nespôsobuje jej neplatnosť pre rozpor so zákonom.

24. Tento záver možno podporiť aj účelom ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 116/1990 Zb., ktorým, pokiaľ ide o oprávnenie nájomcu prenechať predmet nájmu alebo jeho časť do podnájmu na určitý čas, je to, aby nájomca si bol vedomý, že pri využití svojho dispozičného oprávnenia je obmedzený trvaním hlavného nájomného vzťahu, teda že podnájom môže trvať maximálne po dobu trvania nájomného vzťahu.

25. Ďalej možno uvedený záver odôvodniť aj samotnou povahou podnájmu. Podnájomný vzťah je totiž vzťahom odvodeným od nájomného vzťahu a je od tohto hlavného nájomného vzťahu závislý čo do svojho vzniku a čo do svojho trvania. Táto akcesorická povaha podnájmu sa prejavuje v tom, že ak zanikne hlavný nájomný vzťah, zaniká aj vzťah od neho odvodený, t.j. podnájomný vzťah. Tento následok platí bez ohľadu na to, či podnájom bol dohodnutý na dobu určitú alebo neurčitú. Keďže aj podnájom dohodnutý na dobu neurčitú môže trvať maximálne po dobu trvania nájmu, teda len v určitom časovom úseku vymedzenom trvaním hlavného nájmu, nejestvuje rozumný dôvod spájať s touto skutočnosťou neplatnosť podnájmu. Takáto interpretácia rešpektuje aj základné zásady súkromného práva, a to zásadu „pacta sunt servanda“ (zmluvy sa majú dodržiavať) a zásadu „actus interpretandus est potius, ut valeat quam, ut pereat“ (úkon treba vykladať skôr tak, aby platil, ako by neplatil - Ulpianus, Digesta, kniha 45, titul 1, fragment 80).

26. Uvedené závery je potrebné podľa názoru odvolacieho súdu využiť v celom rozsahu aj v tejto prejednávanej veci.

27. Pokiaľ odvolateľ poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 8MCdo 4/2014, odvolací súd konštatuje, že z uvedeného rozhodnutia striktný záver prezentovaný odvolateľom v podanom odvolaní - „Z kogentného ustanovenia právneho predpisu (zákona č. 116/1990 Zb.) vyplýva, že zmluva o podnájme môže byť uzatvorená výhradne na dobu určitú a pokiaľ tomu tak nie je, tak je zmluva o podnájme nebytových priestorov neplatná pre rozpor so zákonom (§ 6 ods. 1 zákona č. 116/1990 Zb.) a teda s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ktorý je považovaný za právny úkon zákonom nedovolený. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona a pôsobí od začiatku a to voči každému. Právne úkony, ktoré sú absolútne neplatné, nemajú za následok vznik, zmenu alebo zánik práv alebo povinností.“ - nemožno vyvodiť.

28. Rovnako z hore citovaného rozhodnutia nemožno vyvodiť záver, že „Podľa názoru žalovanej je preto potrebné vychádzať tak z citovaného ustanovenia zákona č. 116/1990 Zb., ako aj z právneho názoru, obsiahnutého v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8MCdo 4/2014 zo dňa 14.10.2015, že zmluva o podnájme uzatvorená na dobu neurčitú je neplatná pre jej rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 6 ods. 1 zákona č. 116/1990 Zb. o nájme

a podnájme nebytových priestorov, nakoľko podnájomný vzťah bol dohodnutý na dobu neurčitú a v zmluve o podnájme ani nebolo dohodnuté, aby trvanie podnájomného vzťahu bolo dojednané odkazom na trvanie nájomného vzťahu, vyplývajúceho zo zmluvy o nájme nebytových priestorov (je možné, že v skutočnosti zo zmluvy o nájme nehnuteľnosti).“.

29. Treba zvýrazniť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí 8MCdo 4/2014 svoje závery zhrnul v konštatovaní, že „Z vyššie publikovaných väčšinových konzistentných názorov právnej teórie i súdnej praxe (domácej a zahraničnej) za obdobie 25 rokov (1990 až 2015) vyplýva, že zmluva o podnájme by mala byť uzavretá iba na dobu určitú, maximálne na bodu trvania nájomného vzťahu. Platí to aj vtedy, ak je trvanie podnájomného vzťahu dojednané odkazom na trvanie nájomného vzťahu, pokiaľ by bol nájomný vzťah uzatvorený na dobu neurčitú, podnájomný vzťah by bol rovnako uzatvorený na dobu neurčitú, čo však nie je v rozpore s § 6 ods. 1 zákona. V rozpore s § 6 ods. 1 zákona je potom aj prípad, kedy je podnájomný vzťah dojednaný na dobu neurčitú za predpokladu, že v nájomnej zmluve nebolo ohľadne podnájmu dohodnuté niečo iné (napr. možnosť nájomcu uzavrieť podnájomnú zmluvu na dobu neurčitú, čo by mohlo byť zároveň interpretované aj ako súhlas prenajímateľa s takýmto podnájmom.“

30. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí 6MCdo 21/2011 náležitým spôsobom vysvetlil, že podnájomný vzťah je vzťahom odvodeným od nájomného vzťahu a je od tohto hlavného nájomného vzťahu závislý, čo do svojho vzniku a čo do svojho trvania. Táto akcesorická povaha podnájmu sa prejavuje v tom, že ak zanikne hlavný nájomný vzťah, zaniká aj vzťah od neho odvodený, t.j. podnájomný vzťah. Tento následok platí bez ohľadu na to, či podnájom bol dohodnutý na dobu určitú alebo neurčitú. Keďže aj podnájom dohodnutý na dobu neurčitú môže trvať maximálne po dobu trvania nájmu, teda len v určitom časovom úseku vymedzenom trvaním hlavného nájmu, nejestvuje rozumný dôvod spájať s touto skutočnosťou neplatnosť podnájmu. Takáto interpretácia rešpektuje aj základné zásady súkromného práva, a to zásadu „pacta sunt servanda“ a zásadu „actus interpretandus est potius, ut valeat quam, ut pereat“.

31. V tejto prejednávanej veci nejde o prípad dojednania dlhšej doby podnájmu než na aký bol dojednaný nájomný vzťah.

32. Ani nedostatok súhlasu prenajímateľa s možnosťou nájomcu uzatvoriť podnájomný vzťah na dobu neurčitú nemožno zo zistených okolností (skutkového stavu) vyvodiť a odvolateľ uvedené skutočnosti ani nenamieta.

33. Skutočnosť namietaná odvolateľom, že „v zmluve o podnájme ani nebolo dohodnuté, aby trvanie podnájomného vzťahu bolo dojednané odkazom na trvanie nájomného vzťahu vyplývajúceho zo zmluvy o nájme nebytových priestorov je bez právneho významu vzhľadom k citovanému názoru vyjadrenému v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 6MCdo 21/2011 zvýrazňujúcim akcesorickú povahu podnájmu.

34. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd preto záver súdu prvej inštancie uvedený v bode 15 napadnutého rozhodnutia považuje za vecne správny.

35. Odvolací súd preto postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

36. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

37. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).